

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

KOM(94) 440 endelig udg.

Bruxelles, den 25.10.1994

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN

Grønbog om liberalisering af teleinfrastruktur og kabel-tv-net

Første del

Principper - Tidsplan

INDHOLDSFORTEGNELSE

Forord

Sammendrag

- I. Indledning
- II. Den nuværende lovsituation vedrørende tilrådigheds-stillelse og anvendelse af infrastruktur
 - 1) Alternative infrastrukturer
 - 2) Kabel-tv-infrastrukturer
 - 3) Infrastrukturer til mobil- og personkommunikation
 - 4) Satellitkommunikationsnet
- III. Lejede kredsløb - særlige forhold i Europa
- IV. Forventede fordele ved liberalisering
- V. Princippet om fri anvendelse af infrastruktur til tilrådighedsstillelse af liberaliserede tjenester
- VI. Problemstillinger i forbindelse med processens to faser
- VII. Forslag til foranstaltninger
- VIII. Konklusion

FORORD

Infrastruktur: Informationssamfundets hjørnesteen

Informationssamfundet er over os. Digitalteknikken ændrer industriopbygningen inden for tele-, computer- og informationsområdet og det audiovisuelle område. Og det får reelt alle disse områder til at gå op i en højere enhed. Det påvirker i bund og grund samfundet og økonomien, det ændrer vores arbejdsplads, bolig og fritidsmiljø, griber ind i vores erhverv og vores måde at organisere os og forholde os til hinanden. Det er en udvikling, som viser sig over hele verden, og overalt er man travlt optaget af at forberede sig på og tilpasse sig til den nye informationsalders omvæltninger. Det gælder ikke blot Europa, men også USA, Canada og Japan - Europas primære konkurrenter på det økonomiske område. Dermed sker der også en ændring af dette konkurrenceforhold. Hvis man i dag skal klare sig i konkurrencen, skal man kunne fremskaffe, behandle, opstille, lagre og gengive information hurtigt og effektivt. Og så skal man have god adgang til markeder og kunder over hele kloden. Derfor er det vigtigt, at Europa kommer på forkant med den uafvendelige udvikling henimod et globalt informationssamfund.

Teleområdets infrastrukturer vil den næste snes år blive et grundelement i Europas socialliv og økonomi. Når enorme mængder information uhindret og hurtigt bevæger sig rundt i Europa ved hjælp af nye tjenester og systemer, der skræddersys til brugernes behov, bliver disse infrastrukturer, som formidler informationen, en hjørnesteen i Europas informationssamfund.

Europas konkurrenceevne må ikke svækkes

Efterhånden som økonomien bliver mere og mere global i omfang, skal de europæiske virksomheder kunne gå ind i en reel konkurrence med deres modparter i andre verdensdele. Hvis de europæiske virksomheders konkurrenceevne styrkes, kan de ikke blot fastholde deres position på de eksisterende markeder, de vil også stå bedre for at udnytte de nye muligheder og indtage nye markeder.

Hvis de europæiske virksomheder skal fastholde deres konkurrenceevne, skal det sikres, at den nye teknologi i videst muligt omfang formidles og integreres i produktionsprocesserne. Informations- og kommunikationsteknologi kan være med til at forbedre produktiviteten og det dermed styrke velfærdet og konkurrenceevnen. Konkurrenceevnen fremmer den økonomiske vækst og virker således jobskabende.

Informations- og kommunikationsteknologi kan hjælpe virksomhederne med at tilpasse sig via nye organisationsformer. Efterhånden som vi bevæger os i retning af en økonomi, der hviler på ikke-fysisk, informationsbaseret produktion, må det sikres, at Europa ikke viger tilbage for de nødvendige teknologiske, økonomiske og sociale ændringer, som kan sikre, at overgangen til informationsalderen bliver så smertefri som muligt.

Men hvis informationssamfundet skal blive en realitet, er det en forudsætning, at der er fri adgang til nettene. Alle brugere - det være sig små og mellemstore virksomheder, industrisektorer, regeringer, offentlige myndigheder eller enkeltpersoner - skal have let adgang til netbaserede tjenester. Dette grundprincip må cementeres, for det er en forudsætning for Europas fortsatte konkurrencedygtighed.

Infrastruktur bør kunne udbydes til tjenesteleverandører i åbent og ubegrænset omfang til omkostningsægte takster, og parallelt hermed bør brugerne, uanset hvor de befinder sig, have ligelig adgang til nettene til en overkommelig pris. Inden for det nye miljø, som informationssamfundet udgør, skal man derfor om nødvendigt udbygge og tilpasse princippet om et alment tjenesteudbud, så der også tages højde for den lange række nye basistjenester, der nu opstår.

Infrastrukturliberaliseringens virkning på erhvervslivet og økonomien

I de lande, hvor der allerede er foretaget en liberalisering af teleområdets infrastrukturer (Det Forenede Kongerige, Sverige, USA, Japan, Australien og New Zealand), ses der generelt tre positive økonomiske virkninger: taksterne presses nedad, tjenesteudvalget forøges og tjenestekvaliteten stiger.

Informationsteknologi og kommunikationsudstyr og -tjenester har vundet indpas i alle større sektorer og industrier i medlemsstaterne. Prisen for at behandle en given mængde information er faldet til en tiendedel i løbet af de sidste 10-15 år, og det tyder på, at prisen for at fremføre information også kan nedsættes tilsvarende, hvis der lægges et vist pres på leverandørerne ved at man indfører konkurrence.

Teknologisk fremskridt og nyskabelse betyder også, at man kan tilbyde brugerne et stadigt større udvalg af tjenester og systemer, som er bedre egnet til brugernes behov og giver flere muligheder. For virksomhederne betyder det en solid konkurrencefordel. For privatbrugerne betyder det direkte adgang til nye tjenester og et bredere underholdningsudbud.

Hvis de virksomheder, der leverer tjenester og systemer, skal styrke deres konkurrenceposition, skal de først og fremmest forbedre kvaliteten af den vare, de udbyder.

Der kan også ventes andre positive virkninger af en infrastrukturliberalisering: telemarkedet vokser, de nye tjenester virker beskæftigelsesfremmende og nyskabelsen styrkes i teleudstyrsindustrierne.

Når de offentlige myndigheder skal tage stilling til en liberaliseringspolitik af denne type, tænker de i mange tilfælde først og fremmest på, at man skal undgå at skade operatørernes finansielle grundlag, og at man skal sikre, at forsyningspligten bliver opretholdt. Men i de lande, hvor teleinfrastrukturen er liberaliseret, er markedet for teletjenester generelt også vokset mere end gennemsnittet.

Fri adgang til infrastruktur påvirker beskæftigelsen fra mange vinkler: her tænkes ikke blot på den direkte jobskabende virkning, hvor etableringen og driften af de nye net medfører en beskæftigelsesvækst, men også den indirekte, hvor f.eks. de tjenesteindustrier, som er afhængige af adgang til og anvendelse af infrastruktur, opretter nye stillinger for at styrke deres konkurrenceevne.

Konkurrencepresset mellem netoperatører tvinger dem til i højere grad at tilgodese brugernes behov, og det fører til hurtigere informationsteknologisk nyskabelse inden for udstyr og software.

Kommissionens hvidbog om vækst, konkurrenceevne og beskæftigelse

I det følgende beskrives nogle af hovedargumenterne i Kommissionens *hvidbog om vækst, konkurrenceevne og beskæftigelse* (KOM(93) 700 endelig udg.), som Kommissionens formand Jacques Delors i december 1993 fremlagde for Rådet i Bruxelles. I hvidbogen sættes der fokus på, hvor vigtigt det er at gå informationssamfundet i møde, hvis Europa skal styrke de tre områder, som hvidbogen omhandler. Det påpeges ligeledes, at størstedelen af de midler, der skal finansiere etableringen af tværeuropæiske informationsnet, bør hidrøre fra den private sektor.

Bangemann-rapporten

Medlemsstaterne opfordrede en gruppe af højtstående embedsmænd - under forsæde af kommissær Martin Bangemann - til at fremlægge en rapport for Rådet ved Korfu-mødet i juni 1994. I rapporten anbefales det, at EU og medlemsstaterne tager stilling til, om man skal træffe forskellige særforanstaltninger i forbindelse med informationsinfrastrukturer.

Det gennemgående budskab i Bangemann-rapporten er, at det bedste miljø for etablering af nye markeder er et åbent, konkurrencebaseret marked. De offentlige myndigheder kan ikke blive ved med at foretage uhæmmede investeringer for at sikre, at deres nationale teleindustri fortsat kan være konkurrencedygtig på verdensmarkedet, medmindre det sker på bekostning af de sociale udgifter.

Hvis man liberaliserer markedet for tjenester og infrastrukturer, kan det udløse indtægter, som er uundværlige som grundlag for de omfattende private investeringer, der er nødvendige for etableringen af informationssamfundet. Dermed slipper regeringerne for en alvorlig politisk og økonomisk hæmsko og får dermed mulighed for nye indtægter, som kan investeres i sundheds-, uddannelses- og kultursektoren.

På vej mod et konkurrencebaseret miljø

Medlemsstaterne har allerede principielt besluttet, at der skal indføres et åbent miljø for nye tjenester, men det kan ikke lade sig gøre, hvis der ikke samtidig træffes foranstaltninger i forbindelse med infrastrukturerne. Ellers bliver det svært for nye operatører at udbyde deres egne tjenester, hvis de fortsat kun i begrænset omfang kan få adgang til nettene, og hvis de store operatører f.eks. kan føre en prispolitik, som tvinger dem ud af markedet.

Tjenesteleverandørerne skal ikke blot kunne etablere og drive deres egne net, de må også kunne nyde godt af fri adgang til andre tjenester og andre net til omkostningsægte priser.

Et liberaliseret marked er også mere fleksibelt. Telekommunikation er et område, som er kendetegnet ved konstante ændringer og hurtige teknologiske fremskridt. Og dermed er det kun i et frit, åbent og konkurrencebaseret miljø, at virksomhederne får den fleksibilitet, som er nødvendig for at de kan reagere hurtigt nok på en ny udvikling og tilpasse sig derefter. Det er en forudsætning, at de til stadighed investerer solide beløb i forskning og udvikling, og at de kan integrere den nye teknologi i deres organisations- og produktionsprocesser så hurtigt som muligt.

Det er svært i dag at sige, præcis hvilken teknologi og hvilke markeder der vil vise sig at være hold i. Dermed er det i forbindelse med informationssamfundet så meget desto vigtigere at nå frem til den fleksibilitet, det åbne marked giver, så virksomhederne får den nødvendige frihed til at prøve forskellige måder at udvikle nye systemer og nye markeder og til at afprøve forskellige typer teknologi.

Et klart og konsekvent lovgrundlag

Det forventes helt klart at blive den private sektor, der kommer til at yde størstedelen af de investeringer, der skal til for at indføre informationssamfundet. Men det bliver der ikke noget af, hvis der ikke hurtigst muligt opstilles et klart og konsekvent lovgrundlag, hvor man fastslår de generelle principper og lægger en klar tidsplan. Det blev da også understreget ved Rådets "stormøde" den 28. september 1994:

"Rådet (...) lægger stor vægt på, hvor vigtigt det i betragtning af de hastigt skiftende markedsvilkår er hurtigst muligt at opstille et klart og konsekvent lovgrundlag, som kan give de økonomiske beslutningstagere mulighed for at træffe forretningsmæssige dispositioner, investere og træffe foranstaltninger med sigte på informationssamfundet." 1)

Uden dette lovgrundlag bliver investeringen for ringe og ikke målrettet nok, mens industrien tromler frem i andre dele af verden. Europa må lære af de fejltagelser, man begik, da computeralderen begyndte.

Derfor blev det i Kommissionens handlingsplan (KOM(94) 347 endelig udg.) understreget, at der skulle opstilles klare og konsekvente lovprincipper. I handlingsplanen opstilles også politiske retningslinjer for indførelsen af informationssamfundet, bl.a. vedrørende net, basistjenester, systemer og indhold samt samfundsmæssige og kulturelle aspekter.

Den sociale udfordring

Virkninger for beskæftigelsen

Informationssamfundet kører derudad; overalt opstår der nye investeringsmuligheder, og indførelsen af informations- og kommunikationsteknologi berører alle industri- og tjenestesektorer i vort samfund. Informations- og kommunikationsteknologien kommer til at påvirke hele økonomisystemet og den økonomiske vækst, konkurrenceevnen og beskæftigelsen.

Når man indfører denne teknologi, kan det medvirke til at styrke den sociale samhørighed og etablere mere effektive organisationsformer inden for en række områder samt at fremme udviklingen i de europæiske lande. Teknologien påvirker allerede en række aspekter af samfundet. Det ændrer den måde, man arbejder på. Det ændrer uddannelsessystemerne, først og fremmest med sigte på at børn og unge kan få de nødvendige kvalifikationer til at vokse op i informationssamfundet, og vi er nok kun lige begyndt at udnytte de muligheder, den nye teknologi giver Europas borgere for at drage fordel af deres kulturelle og sproglige mangfoldighed.

Men folk kan også være lidt bekymrede for, hvordan denne teknologi kan påvirke beskæftigelsen, eftersom nogle tror, at det kun vil skabe nogle få nye stillinger, når man indfører teknologien, men at det derimod vil medføre en stor faglig strukturarbejdsløshed (over halvdelen af EU's arbejdsløse i dag er langtidsledige som følge af strukturarbejdsløshed - det svarer til ca. 6% af den erhvervsaktive del af befolkningen).

Selv om der er visse risici, man skal være opmærksom på ved indførelsen af informationssamfundet, kan man kun sikre en bæredygtig økonomisk vækst og beskæftigelsesudvikling og udbygge den europæiske velfærdsstat ved at gå denne vej; derfor er det som beskrevet i det følgende vigtigt, at man vurderer, hvilke følger det kan få at indføre den nye teknologi, og at man tilrettelægger ledsageforanstaltningerne med henblik på at maksimere de økonomiske, sociale og kulturelle fordele og samtidig minimere de omtalte risici.

1) Konklusion ved Rådets 1787. samling 9561/94 (Presse 197 - G), 28.9.94.

Samfundsmæssige målsætninger

De nye muligheder for fjernovervågning vil, i forening med et globalt net, også hjælpe Europa og resten af verden til at imødegå udfordringer, som berører hele verden, såsom miljøbeskyttelse (f.eks. bæredygtig udnyttelse af naturressourcer, forureningsbekæmpelse, forebyggelse af industriulykker) og sikre, at alle har adgang til bedre lægebehandling (fordi mere effektive informationsbehandlingssystemer vil nedsætte omkostningerne inden for sundhedsvæsenet) og via forbedrede trafikstyringssystemer mindske forureningen og de sociale omkostninger i forbindelse med trafikproblemer.

Det gælder om at forhindre en opsplitning af samfundet

Med informationssamfundet står EU over for en stor social udfordring, nemlig at forhindre, at der opstår et todelt samfund, hvor kun en del af befolkningen har adgang til den ny teknik, føler sig tryk ved den og dermed kan udnytte den fuldt ud. I kapitlet om sociale og kulturelle aspekter udforskes det som led i den tidligere nævnte handlingsplan, hvad der skal gøres i denne forbindelse, samt hvordan informationssamfundet kan være med til at fremme Europas kulturelle og sproglige mangfoldighed.

Hvis politikken for området tilrettelægges og gennemføres målrettet nok, kan informationssamfundet være med til at sikre, at man får virkeliggjort en række grundlæggende sociale målsætninger: at forbedre de europæiske borgeres livskvalitet, effektivisere det sociale og økonomiske netværk og styrke samhørigheden. Europas økonomiske fremgang afhænger ikke bare af, at den europæiske industri klarer sig godt på verdensmarkedet, men også af, at det sociale netværk fungerer effektivt nok.

Infrastrukturliberalisering

Det vigtigste spørgsmål er nu, hvordan teleinfrastrukturen skal åbnes for konkurrence, og det kræver en politisk beslutning. Det blev også slået fast af gruppen af højtstående embedsmænd, som i sin første anbefaling opfordrede medlemsstaterne til at

fremskynde den igangværende liberalisering af telesektoren ved at åbne for konkurrence om infrastrukturer og tjenester, der stadig er underlagt monopol, at fjerne politisk bestemte, ikke-forretningsmæssige byrder og budgetbegrænsninger, og at opstille klare tidsplaner og frister for gennemførelsen af praktiske foranstaltninger for at nå disse mål (understregning indføjet).

Det fastslås således også i Kommissionens handlingsplan, at en infrastrukturliberalisering er en af de vigtigste forudsætninger for at bane vej for en videre udbygning af de net og systemer, som danner grundlag for informationssamfundet.

Ved rådsmødet den 28. september 1994 (industri/telekommunikation) bifaldt Rådet, at Kommissionen havde fremlagt denne handlingsplan, ligesom Rådet gav Kommissionen ret i, at man så hurtigt som muligt bør skabe en klar og stabil lovramme, så operatørerne kan få et stabilt beslutningsgrundlag og alle berørte parter kan planlægge i sikrere forvisning om, hvor de står. Rådet gjorde opmærksom på, at det var villigt til at gennemgå og om muligt træffe en beslutning vedrørende liberaliseringsprincipperne for infrastruktur og opstille en klar tidsplan.

Den valgte fremgangsmåde

Derfor mener Kommissionen, i forlængelse af Rådets konklusioner fra mødet den 28. september 1994, at debatten om, hvordan infrastrukturspørgsmålet skal gribes an, kan og bør splittes op i to dele:

- Grundlæggende **principper** og **tidsplan**. Det er sigtet med **første del** af grønbogen at skabe grundlag for, at der kan træffes enighed om grundlæggende principper og om en tidsplan.

Når der er truffet enighed om grundlæggende principper og en tidsplan, kan sektoren planlægge sin investeringer, så investorerne kan få den sikkerhed, der skal til for at rejse den nødvendige private kapital. Det stiller også EU i en bedre forhandlingsposition i den internationale debat, som bliver sat i gang som led i Verdenshandelsorganisationen og G7-ministtermøderne.

Derudover vil EU kunne træffe de nødvendige foranstaltninger for at fjerne de mest presserende hindringer for, at man fuldt ud kan udnytte de eksisterende net (herunder også kabel-tv-net) og sætte skub i indførelsen af mobil- og multimedietjenester og virksomhedsnet.

- **Anden del** af grønbogen skal fungere som debatoplæg til en **gennemgribende diskussion af de overordnede problemer** i forbindelse med det fremtidige lovgrundlag for nettene, når offentlig taletelefoni er liberaliseret fuldt ud.

Inden man kan tage stilling til disse spørgsmål, er det efter Kommissionens mening nødvendigt med en bred debat om det fremtidige lovgrundlag for teleinfrastrukturen, og det skal sikres, at man griber sagen an på en generel, velafvejnet måde, hvor man også tilgodeser beslægtede områder. Som led heri skal der f.eks. tages stilling til, hvordan forsyningspligten finansieres og hvordan man opfylder andre målsætninger for offentlige tjenester, ligesom der skal tages højde for den industrielle, økonomiske og sociale dimension og den internationale sammenhæng.

Høringsprocessen skal bl.a. omfatte Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg, regionsudvalget, brugere (privatpersoner og virksomheder), eksisterende og potentielle netoperatører og tjenesteleverandører, udstyrsproducenter og teknologileverandører samt fagforeninger og andre organisationer, som repræsenterer sektorens interesser i social sammenhæng.

SAMMENDRAG

I Rådets resolution 93/C213/01 af 22. juli 1993 opstilles en klar tidsplan for udviklingen inden for teleområdet i hele EU. Heri slås det fast, at 1. januar 1998 er datoen, hvor offentlig taletelefoni skal være fuldt liberaliseret, i visse medlemsstater dog med forskellige overgangsordninger.

Når der nu således er opstillet en klar tidsplan for tjensteliberaliseringen, må den næste vigtige lovgivningsmæssige opgave logisk set være at tegne et klart billede for sektoren af, hvordan og hvornår infrastrukturen skal liberaliseres. Der er behov for en konsekvent indfaldsvinkel på grundlag af tidsrammen i Rådets resolution 93/C213/01, således at infrastrukturliberaliseringen kan kobles sammen med tidsplanen for fuld liberalisering af teletjenester, herunder både tjenester, som allerede er underlagt konkurrence, og tjenester, som skal liberaliseres inden 1. januar 1998, dvs. offentlig taletelefoni.

Med henblik på at fastlægge en sådan konsekvent indfaldsvinkel foreslås der i denne grønbog et generelt princip: Når en teletjeneste allerede er liberaliseret, bør der være mulighed for frit at vælge den underliggende infrastruktur, som anvendes til fremføring af tjenesten.

På baggrund af dette princip er det ønskeligt og nødvendigt hurtigst muligt at træffe tiltag for at fjerne restriktionerne for anvendelse af selv- eller tredjepartsejet infrastruktur inden for følgende områder:

1. Fremføring af satellitkommunikationstjenester.
2. Tiltrædelsesstillelse af enhver allerede liberaliseret jordbaseret teletjeneste (også via kabel-tv-net)

Dette gælder taletelefoni og datatjenester til virksomhedsnet og lukkede brugergrupper samt alle andre teletjenester undtagen tilrådighedsstillelse af offentlig taletelefoni.

3. Forbindelser (også mikrobølge-), som indgår i mobilnettet og anvendes til tilrådighedsstillelse af mobilkommunikation.
4. Tilrådighedsstillelse af offentlig taletelefoni i løbet af liberaliseringstidsplanen, under forudsætning af, at der opstilles de nødvendige sikkerhedsforanstaltninger.

Hvis der hurtigst muligt træffes foranstaltninger inden for de første tre områder, kan man fjerne nogle af de værste hindringer for tilrådighedsstillelse af de tjenester, som allerede er liberaliseret, og dermed effektivisere de liberaliseringstiltag, der allerede er truffet i Unionen. Samtidig påpeges det i undersøgelsen, at sådanne foranstaltninger inden for disse områder ikke vil undergrave opfyldelsen af den almene forsyningspligt i medlemsstaterne.

Disse foranstaltninger vil også falde i tråd med Europa-Parlamentets opfordringer om hurtigst muligt at udnytte den eksisterende kabel-tv-infrastruktur i videst muligt omfang og drage fordel af overskudskapaciteten hos offentlige forsyningsselskaber, som har deres egne net, der omfatter flere lande.

Hvad angår punkt 4 - fuld liberalisering af infrastruktur til offentlig taletelefoni, når denne er liberaliseret pr. 1. januar 1998 (med yderligere overgangsperioder for visse medlemsstater) - er der behov for visse sikkerhedsforanstaltninger. Sådanne foranstaltninger kan kun opstilles på baggrund af omfattende høringer af offentligheden, som det foreslås i anden del af grønbogen om infrastruktur, der vil blive offentliggjort jf. Rådets resolution 93/C213/01.

Hvis man viderefører de nuværende restriktioner, bliver det umuligt at opfylde målsætningerne i rapporten *Europa og det globale informationssamfund* om at skabe vilkår, som giver mulighed for at mobilisere offentlig og privat kapital til investeringer i den nye teknologi, hvilket er en forudsætning for væksten, konkurrenceevnen og beskæftigelsen.

Derfor fremlægger Kommissionen hermed første del af grønbogen for Rådet, Europa-Parlamentet og de europæiske borgere.

I. INDLEDNING

Den 22. juli 1993 vedtog Rådet resolution 93/C213/012), hvor man bakkede op om konklusionerne i Kommissionens meddelelse om vurderingen af situationen i teletjenestesektoren³⁾ (teletjenesterapporten). I resolutionen opstilles en tidsplan for udviklingen inden for teleområdet, og det slås endeligt fast, at offentlig taletelefoni skal være fuldt liberaliseret pr. 1. januar 1998⁴⁾. Derudover opfordres der til, at man opstiller en EU-politik for mobil- og personkommunikation, teleinfrastrukturer og kabel-tv-net.

I teletjenesterapporten fokuserede man jf. direktiv 90/388/EØF på, om man burde videreføre eksklusive og særlige rettigheder i forbindelse med tilrådighedsstillelse af grundlæggende taletelefontjenester⁵⁾, men en lange række tjenesteleverandører og brugere satte spørgsmålstegn ved, om liberaliseringsforanstaltningerne for telesektoren fungerede efter hensigten (navnlig i forbindelse med datakommunikation, tillægstjenester og tilrådighedsstillelse af data- og taletelefontjenester for virksomheder og lukkede brugergrupper).

Infrastrukturen for de tjenester, som er underlagt konkurrence, har hidtil været for dyr at få adgang til for tredjeparter (hvis det overhovedet lader sig gøre), og det har bremset udviklingen af højhastighedsvirksomhedsnet i Europa, anvendelsen af fjerntilslutning til databaser - såvel for virksomheder som for privatbrugere - og ibrugtagningen af nyskabende tjenester (f.eks. telebankservice, fjernundervisning osv.). Derudover forhindrer mange medlemsstaters love, at man anvender alternative tredjepartsinfrastrukturer (f.eks. kabel-tv-net eller interne kommunikationsnet, som drives af energiselskaber, jernbaner eller transportselskaber). Mange større virksomheder, arbejdsgiverforeninger og brugersammenslutninger har påpeget, at de europæiske virksomheder er mindre konkurrencedygtige, at nyskabende tjenester indføres i langsommere tempo og at det derfor kommer til at tage længere tid at etablere og udbygge tværeuropæiske net og tjenester.

2) Rådets resolution 93/C213/01 af 22. juli 1993 om forholdene inden for telekommunikationssektoren og behovet for yderligere udvikling på telekommunikationsmarkedet, EFT nr. C 213 af 6.8.1993, s. 1.

3) Meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om høring med henblik på en vurdering af situationen i teletjenestesektoren, KOM(93) 159 endelig udg. af 28.4.1993.

4) Der blev fastlagt en yderligere overgangsperiode på op til 5 år for Grækenland, Irland, Portugal og Spanien. Spanien har imidlertid siden meddelt, at man også der har til hensigt at gennemføre en fuld liberalisering inden den 1. januar 1998. Endelig er der for Luxembourg, som har et meget lille net, mulighed for en overgangsperiode på op til to år, hvis det viser sig nødvendigt.

5) I Kommissionens direktiv 90/388/EØF af 28.6.1990 om liberalisering af markedet for teletjenester defineres taletelefoni som "kommerciel udnyttelse i almenhedens interesse af tidstro fremføring af tale samt opkobling heraf gennem det offentlige koblede net, hvorved brugeren har mulighed for ved hjælp af udstyr tilkoblet et nettermineringspunkt at kommunikere med et andet termineringspunkt".

I denne forbindelse opfattes det i den politiske debat i medlemsstaterne som mere og mere vigtigt, at man råder over en velfungerende, omkostningsøkonomisk infrastruktur⁶⁾. Europa-Parlamentet har desuden opfordret Kommissionen til hurtigst muligt at vedtage de nødvendige foranstaltninger for at udnytte den eksisterende kabel-tv-infrastruktur til teletjenester og få afskaffet de eksisterende begrænsninger for anvendelse af kabel-tv-net til ikke-monopoliserede tjenester i medlemsstaterne samt at vedtage foranstaltninger for i videst muligt omfang at drage fordel af overskudskapaciteten hos jernbaneselskaber og elproducenter, som har deres egne telenet, der omfatter flere lande⁷⁾.

De vedvarende flaskehalsproblemer i forbindelse med tilrådighedsstillelse af infrastruktur opfattes som en af de største hindringer for videreudviklingen af den europæiske informationsinfrastruktur i rapporten *Europa og det globale informationssamfund*, som er udarbejdet af en række højtstående personer under forsæde af kommissær Martin Bangemann og som blev fremlagt ved Det Europæiske Råds møde på Korfu. Heri opfordres der til, at man hurtigst muligt gennemfører taksttilpasninger, eftersom "*en reduktion af taksterne for international trafik, fjerntrafik og lejede kredsløb vil udløse et generelt trafikspring, som vil skabe større indtægter og samtidig give generiske tjenester og innovative applikationer et væsentligt skub fremad*".

I rapporten opstilles på grundlag af Rådets resolution 93/C213/01 en tidsplan for, hvordan man skal indføre et multimediebaseret kommunikationsmiljø. Der lægges ud med en opfordring til EU om at stole på markedsmekanismerne som middel til at føre Unionen ind i informationsalderen.

Således anbefales medlemsstaterne at *fremskynde den igangværende liberalisering af telesektoren ved at åbne for konkurrence om infrastrukturer og tjenester, der stadig er underlagt monopol, at fjerne politisk bestemte, ikke-forretningsmæssige byrder og budgetbegrænsninger, og at opstille klare tidsplaner og frister for gennemførelsen af praktiske foranstaltninger for at nå disse mål* (understregning indføjet).

6)Se f.eks.:

Frankrig: *Consultation Publique organisée par Bruno Lassere à la demande de Gérard Longuet: Quelle réglementation pour les télécommunications françaises?*, Direction Générale des Postes et Télécommunications, april 1994

Det Forenede Kongerige: *Study of the International Competitiveness of the UK Telecommunications Infrastructure*, DTI, februar 1994

Nederlandene: *Telecommunicatie in Nederland: op weg naar wereldklasse*, rapport af McKinsey for Ministerie van Verkeer en Waterstaat, juni 1993.

7)Europa-Parlamentets resolution af 20. april 1993 (A3-0113/93).

Denne indfaldsvinkel bakkes op af stats- og regeringsoverhovederne i Korfu-mødets konklusioner. Her giver man udtryk for, at *den igangværende teknologirevolution inden for informationsområdet er uden modstykke i historien og åbner store muligheder for forbedringer inden for økonomi, beskæftigelse og livskvalitet, men den udgør også en stor udfordring*. Derudover opfordres der til, at man *hurtigst muligt opstiller det nødvendige lovgrundlag på fællesskabsplan*⁸⁾.

Kommissionen sigter i sin handlingsplan (Europa på vej mod informationssamfundet⁹⁾) som opfølgning af konklusionerne ved Korfu-mødet mod at skabe enighed om, at telesektorens infrastruktur skal liberaliseres, og om, hvornår det skal ske. Efter Kommissionens opfattelse må der også hurtigst muligt tages skridt til at forbedre udbuddet af infrastruktur, så det bliver lettere at indføre avancerede systemer, hvilket dog skal ske uden at man bringer de nuværende offentlige netleverandørers drift eller økonomi i fare. Det bliver særlig vigtigt i forbindelse med det informationssamfund, der er ved at opstå.

Nu hvor der med Rådets resolution 93/C213/01 er fastlagt politisk enighed om, at 1. januar 1998 er datoen, hvor teletjenester skal være fuldt liberaliseret, kan man i overensstemmelse med EF-traktaten gennemføre de liberaliseringsforanstaltninger, der allerede er indført på EU-plan, så der kan etableres et indre marked for telekommunikation. Det er f.eks. målet at afskaffe administrative hindringer og begrænsninger for salg af teleudstyr eller -tjenester, etablere rimelige konkurrencevilkår og fastlægge ensartede lovbestemmelser baseret på princippet om fri adgang.

Når der nu således er opstillet en klar tidsplan for tjenesteliberaliseringen, må den næste vigtige lovgivningsmæssige opgave logisk set være at tegne et klart billede for sektoren af, hvordan traktatens regler vedrører tilrådighedsstillelse af infrastruktur, og først og fremmest af, hvordan og hvornår infrastrukturen skal liberaliseres.

8) Det Europæiske Rads konklusioner ved mødet på Korfu den 24. og 25. juni 1994.

9) "Europa på vej mod informationssamfundet - en handlingsplan", meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet og til Det Økonomiske og Sociale Udvalg og regionsudvalget (KOM(94) 347 endelig udg. af 19. juli 1994).

Kommissionen har på opfordring af en række medlemsstater gennemført undersøgelser¹⁰⁾ vedrørende anvendelse af kabel-tv-net og alternative infrastrukturer¹¹⁾ til fremføring af teletjenester, som allerede er liberaliseret i henhold til EU-reglerne. Det gælder ikke blot tale- og datatjenester inden for private virksomhedsnet og lukkede brugergrupper, men også tilrådighedsstillelse af alle offentligt tilgængelige tjenester undtagen taletelefoni.

Det fremgår bl.a. af undersøgelsen, at kabel-tv-net og alternative infrastrukturer kan komme til at spille en vigtig rolle for at fremskynde nyskabelsen og indførelsen af liberaliserede tjenester i EU. Hvis der blev givet mulighed for at anvende sådanne net, kunne man modvirke problemerne med for høje priser og mangelen på egnet kapacitet, som i hvert fald delvist hænger sammen med, at tilrådighedsstillelse af infrastruktur i de fleste medlemsstater nu er underlagt eksklusive rettigheder.

I undersøgelsen slås det fast, at priserne for 2 Mbit kredsløb i EU gennemsnitligt er ti gange dyrere end i Nordamerika. De høje takster i Europa blokerer for en bred ibrugtagning af nyskabende avancerede tjenester, som f.eks. de grundlæggende tjenester, der omhandles i rapporten om *Europa og det globale informationssamfund*. De begrænser også de små og mellemstore virksomheders muligheder for at nyde godt af de nye tjenester.

Det fremgår af undersøgelsen, at de liberaliserede tjenester vil vinde større udbredelse, hvis adgangen til infrastrukturen lettes. Man vil desuden kunne åbne for anvendelse af både alternativ infrastruktur og kabel-tv-net til fremføring af liberaliserede tjenester uden at skade teleoperatørernes økonomi eller forsyningspligten¹²⁾.

10) Nemlig følgende:

- Coopers & Lybrand: *"The Impact of Alternative Terrestrial Infrastructure for Non-Reserved Services"*, 1994
- Analysis: *"The Effects of Liberalisation of Satellite Infrastructure on the Corporate and Closed User Group Market"*, 1993
- Idate: *"L'impact de l'autorisation de la fourniture de services de télécommunications libéralisés par les câblo-opérateurs"*, 1994.

11) Alternativ infrastruktur er netinfrastruktur, som ejes af andre organisationer end teleoperatørerne, herunder også kabel-tv-net. Det drejer sig ofte om net, som oprindeligt er beregnet til intern kommunikation inden for nationale eller regionale forsyningsselskaber (f.eks. gas-, el- og vandforsyningsselskaber, jernbaner eller transportselskaber).

12) Det fremgår af undersøgelserne, at det ikke ville have nogen stor umiddelbar virkning på telekommunikationsmarkedet, hvis man tillod anvendelse af kabel-tv-net til fremføring af liberaliserede teletjenester.

Hvad angår mobilkommunikation, angav Kommissionen i grønbogen om mobil- og personkommunikation¹³), som blev udfærdiget som opfølgning af Rådets resolution 93/C213/01, at den var overbevist om, at man bør ophæve restriktionerne for mobilnetoperatørers anvendelse af selv- eller tredjepartsejet infrastruktur til tilrådighedsstillelse af mobilkommunikationstjenester, så nettene kan udnyttes mere effektivt og man kan sikre, at sektoren udvikler sig fornuftigt.

Hvad angår satellitkommunikationsnet, opfordres der i Rådets resolution 92/C8/01¹⁴) til, at man udvider den generelle EU-politik for teleområdet, navnlig liberalisering og harmonisering, til også at gælde for satellitsektoren.

Efter Kommissionens mening er det nu på tide at gribe hele infrastrukturområdet an ud fra en generel, konsekvent indfaldsvinkel. Det er det, der er målet med denne grønbog. Men Kommissionen vil også fortsætte arbejdet med området fra andre vinkler.

¹³) Grønbog om en fælles strategi for mobil- og personkommunikation i Den Europæiske Union, KOM(94) 145 endelig udg. af 27.4.1994. Kommissionen fremlægger inden længe en rapport over resultaterne af høringsprocessen.

¹⁴) Rådets resolution 92/C8/01 af 19. december 1991 om etablering af et fælles marked for satellittele-tjenester og -udstyr, EFT nr. C 8 af 14.1.1992, s. 1.

ILDEN NUVÆRENDE LOVSITUATION VEDRØRENDE TILRÅDIGHEDSSTILLELSE OG ANVENDELSE AF INFRASTRUKTUR

Ifølge de førnævnte undersøgelser tillader alle medlemsstater nu i større eller mindre grad, at alternativ infrastruktur anvendes til fremføring af teletjenester parallelt med de net, som drives af teleorganisationerne, men det er som regel kun tilladt til bestemte formål. De kan inddeles i fire generelle kategorier: alternative net til bestemte teletjenester, net til kabel-tv-distribution, net til tilrådighedsstillelse af mobilkommunikationstjenester samt satellitkommunikationsnet.

1) Alternative infrastrukturer

I tabel 1 gives en oversigt over, hvilke alternative infrastrukturer det i dag er tilladt at anvende til bestemte formål i medlemsstaterne.

I seks medlemsstater (Belgien, Tyskland, Grækenland, Spanien, Italien og Portugal) har forsyningsselskaber (f.eks. jernbaner, transportselskaber, energi- og vandforsyningsselskaber) lov til at etablere deres egen infrastruktur til intern kommunikation.

I fire medlemsstater (Belgien, Spanien, Irland og Nederlandene) er der mere lempelige bestemmelser, hvor der kan gives tilladelse til anvendelse af selvejet infrastruktur til virksomhedsnet eller lukkede brugergrupper, også uden for forsyningsselskaber. Men anvendelsen af denne infrastruktur er begrænset til de pågældende organisationers egne kommunikationsbehov. I to medlemsstater (Tyskland og Frankrig) må sådanne alternative infrastrukturer ikke blot anvendes til virksomhedsnet og lukkede brugergrupper til intern kommunikation¹⁵⁾, men under visse vilkår også udbydes til tredjeparter¹⁶⁾.

¹⁵⁾Det gælder i Frankrigs tilfælde også net, som tilhører offentlige forsyningsselskaber. Man har i Frankrig opstillet særordninger for anvendelse af uafhængige net (réseaux indépendants) til sådanne formål.

¹⁶⁾I Tyskland må visse organisationer (hovedsagelig offentlige forsyningsselskaber) selv etablere en selvejet infrastruktur til intern kommunikation, men private net må kun omfatte et område på 25 km, medmindre de opfylder bestemte tekniske krav. Der henvises til Coopers & Lybrands undersøgelse fra 1994, hvis man ønsker mere detaljerede oplysninger.

Endelig må man i Danmark principielt anvende selvejet infrastruktur, og i det Forenede Kongerige er der fri konkurrence på infrastruktur, enten på grundlag af individuelle særlicenser eller ved udstedelse af gruppelicenser for tilrådighedsstillelse af visse typer infrastruktur.

Tabel 1: Den nuværende lovgivning for alternative teletransmissionsinfrastrukturer

	Generel tilladelse til at anvende alternative infra-struk-ture r	Generel undtagelse for offentlige forsynings-selsk aber ¹⁷⁾	Skøns-mæs-sige tilladel-ser til at anvende selvejet infra-struk-tur	Skøns-mæs-sige tilladel-ser til luk-kede bruger-grupper ¹⁸⁾	Kommerciel tredjeparts-tilr ådigheds-stillel -se
Belgien	Nej	Ja	Nej ¹⁹⁾	Nej	Nej
Danmark	Nej	Ja	Ja	Ja	Nej ²⁰⁾
Tyskland	Nej	Ja	Ja	Ja	Ja ²¹⁾
Grækenland	Nej	Ja	Nej	Nej	Nej
Spanien	Nej	Ja	Nej	Nej	Nej
Frankrig	Nej	Nej ²²⁾	Ja	Ja	Ja
Irland	Nej	Nej	Ja	Nej	Nej
Italien	Nej	Ja	Nej ²³⁾	Nej	Nej
Luxembourg	Nej	Nej	Ja	Nej	Nej
Nederlandene	Nej	Nej	Ja	Nej	Nej ²⁴⁾
Portugal	Nej	Ja	Nej	Nej	Nej
Det Forenede Kongerige	Ja	Nej	Ja	Ja	Ja

Kilde: "The impact of liberalisation of alternative Terrestrial Infrastructure for non-reserved services". Coopers & Lybrand, 1994.

17) Det er forskelligt fra medlemsstat til medlemsstat, hvilke organisationer der ikke behøver anvende teleorganisationernes infrastruktur, ligesom der er forskellige typer undtagelser.

18) Virksomhedsnet/lukkede brugergrupper.

19) I henhold til belgisk lov kan der i princippet gives tilladelse til at anvende private transmissionsforbindelser, men kun såfremt Belgacom ikke kan stille en teknisk tilsvarende forbindelse til rådighed til normal takst inden for en rimelig frist.

20) Under visse omstændigheder er det tilladt at deles om interne net.

21) Men kun i forbindelse med bestemte tekniske forhold og over store afstande.

22) Der er ingen særundtagelser for forsyningselskaber - de skal ansøge om at drive et uafhængigt net ("réseau indépendant").

23) I henhold til den italienske postlov kan der efter skøn gives tilladelse til at anvende private telekommunikationssystemer, men kun hvis der ikke eksisterer en brugbar offentlig forbindelse mellem de pågældende termineringspunkter.

24) Det nederlandske parlament er i gang med at tage stilling til forslag om at tillade, at der oprettes en konkurrerende infrastrukturleverandørvirksomhed.

2) Kabel-tv-infrastrukturer

I dag har samtlige medlemsstater, undtagen Grækenland og Italien, kabel-tv-net, omend Spanien og Portugal ikke er kommet særlig langt med deres net. Dækningsgraden for kabel-tv-net svinger i medlemsstaterne fra mere end 90% i Belgien, Nederlandene og Luxembourg til ca. 5% i Frankrig og Det Forenede Kongerige. Opgjort efter abonnentantal udgør Tyskland det største nationale marked med næsten 15 millioner abonnenter og en dækningsgrad på ca. 45%²⁵⁾.

I **tabel II** gives en oversigt over de gældende bestemmelser for anvendelse af kabel-tv-net til tilrådighedsstillelse af teletjenester. I mange tilfælde står det ikke klart, hvad der rent faktisk gælder (eftersom den nationale lovgivning ikke indeholder udtrykkelige bestemmelser for området), og derfor er der usikkerhed blandt de potentielle tjenesteleverandører, ligesom der ikke tages kommercielle initiativer og investeres i at anvende kabel-tv-net til telekommunikationsbrug (undtagen i Det Forenede Kongerige og i en række pilotprojekter i Nederlandene).

Denne situation kan hæmme udviklingen og markedsføringen af multimedieprodukter og -tjenester i Europa, hvilket fremgår særlig klart, hvis man sammenligner med, hvor langt man i USA er fremme på dette område.

²⁵⁾Der henvises til Idate-undersøgelsen, 1994, hvis man ønsker yderligere oplysninger.

Tabel 2: Anvendelse af kabel-tv-net til fremføring af liberaliserede teletjenester

Anvendelse af kabel-tv-net til fremføring af liberaliserede teletjenester	Belgien	Nej
Danmark		Nej
Frankrig		Kun til ikke-taletelefonitjenester
Tyskland		Nej
Grækenland		26)
Irland		Der findes ingen love på området
Italien		27)
Luxembourg		Der findes ingen love på området
Nederlandene		Begrænset anvendelse
Portugal		Nej
Spanien		Nej
Det Forenede Kongerige		Ja

Kilde: "L'impact de l'autorisation de la fourniture de services de télécommunications libéralisés par les câblo-opérateurs", Idate, 1994, og opfølgende analyse.

26) Der er ingen kabel-tv-net.

27) Der er ingen kabel-tv-net.

3) **Infrastrukturer til mobil- og personkommunikation**

I modsætning til, hvad der gør sig gældende for teletjenester, som går via faste net, er det i en række medlemsstater²⁸⁾ tilladt at anvende selvejte og i visse tilfælde tredjepartsejet infrastruktur til interne forbindelser inden for digitale celleopbyggede mobiltelefonnet. Det samme gælder Finland og Sverige.

I grønbøger om mobil- og personkommunikation²⁹⁾, som blev offentliggjort som reaktion på Rådets resolution 93/C213/01, opfordres der til, at mobilnetoperatører får fuld frihed til at anvende selv- eller tredjepartsejet infrastruktur til interne forbindelser inden for deres net.

4) **Satellitkommunikationsnet**

I Rådets resolution 92/C8/0130) opfordres der til, at satellitsektoren liberaliseres.

Det fremgår af en undersøgelse, som Kommissionen har fået foretaget³¹⁾, at det vil fremme anvendelsen af satellitkommunikation i virksomhedsnet og lukkede brugergrupper inden for EU, hvis man afskaffer de nuværende begrænsninger for infrastrukturanvendelse i satellitnet, og at teleorganisationernes økonomi i øvrigt ikke vil lide nævneværdigt under det.

Der er fremlagt et direktivforslag om ændring af direktiv 90/388/EØF³²⁾ (jf. Rådets resolution 92/C8/01), som bl.a. har til formål at fjerne de nuværende hindringer for fremføring af liberaliserede tjenester via satellit. I mellemtiden har fire medlemsstater (Frankrig, Tyskland, Nederlandene og Det Forenede Kongerige) givet brugere og tjenesteleverandører mulighed for at anvende satellitkommunikationsnet allerede inden EU-lovgivningen gennemføres.

28) Der henvises til mobilgrønbogen, hvis man ønsker yderligere detaljer. Begrænset anvendelse af selvejede og i visse tilfælde tredjepartsejede fastnet- eller mikrobølgeforbindelse inden for mobilnet er tilladt i Tyskland, Frankrig og Det Forenede Kongerige, og planlægges i forbindelse med næste GSM-fase i Nederlandene og Spanien.

29) Grønbog om en fælles strategi for mobil- og personkommunikation i Den Europæiske Union, KOM(94) 145 endelig udg. af 27.4.1994. Kommissionen fremlægger inden længe en rapport over resultaterne af høringsprocessen.

30) Rådets resolution 92/C8/01 af 19. december 1991 om etablering af et fælles marked for satellitteletjenester og -udstyr, EFT nr. C 8 af 14.1.1992, s. 1.

31) "The Effects of Liberalisation of Satellite Infrastructure on the Corporate and Closed User Group Market", Analyse, 1994.

32) Kommissionens direktiv om ændring af direktiv 88/301/EØF (teleterminaludstyr) og 90/388/EØF (teletjenester) med henblik på satellitkommunikationssektoren - endnu ikke offentliggjort.

III. LEJEDE KREDSLØB - SÆRLIGE FORHOLD I EUROPA

I rapporten *Europa og det globale informationssamfund* fastslås det, at mangelen og prisniveauet på lejede kredsløb i Europa er en af de største hindringer for etableringen af en europæisk informationsinfrastruktur.

De gældende lovrestriktioner medfører, at liberaliserede teletjenester i de fleste tilfælde kun må stilles til rådighed eller anvendes via lejede kredsløb, som tilhører teleorganisationerne. Disse kredsløb udgør typisk rygraden i forskellige net, som anvendes til en række formål: højhastighedsoverførsel af information inden for virksomheder via LAN-net, avancerede produktionsprocesser (f.eks. computerstøttet marketing og computerstøttet design), videomøder med højopløsnings-tv, fjernundervisning, billeddiagnostik, "lean production"-teknikker og videounderholdningstjenester.

Undersøgelserne viser, at EU-taksterne for højkapacitetsinfrastruktur (2 Mbit-forbindelser), selv efter ikrafttrædelsen af direktivet om ONP-principper for lejede kredsløb³³), gennemsnitligt er 10 gange så høje som priserne for en tilsvarende kapacitet over tilsvarende afstande i USA (se tabel 3).

Ordentlig adgang til digitale lejede højkapacitetskredsløb på 2 Mbits og derover er da også en forudsætning, ikke blot for nyskabelsen inden for de europæiske virksomheders anvendelse af virksomhedsnet og konkurrerende tjenesteydelser, men også for gennemførelsen af de systemer, der foreslås i rapporten *Europa og det globale informationssamfund* med sigte på at føre informationssamfundet ud i livet.

Kapaciteten af lejede kredsløb er hjørnестenen i udbuddet af liberaliserede tjenester. Som situationen er i dag, omfatter direktiv 90/388/EØF om liberalisering af markedet for teletjenester kun afskaffelse af begrænsningerne for adgang til og tilrådighedsstillelse af lejede kredsløb fra en enkelt kilde, nemlig teleorganisationerne.

Hvis man så hurtigt som muligt skal få fjernet flaskehalsproblemerne i forbindelse med fremføring og videreudvikling af de liberaliserede teletjenester er der ingen vej uden om at tillade anvendelse af selv- og tredjepartsejet infrastruktur. Dermed kan man nå frem til de mål, der omhandles i afsnit IV. Ellers vil det f.eks. være umuligt som planlagt at øge det samlede antal højkapacitetslinjer i EU og sænke prisen for at bruge dem.

³³)Rådets direktiv 92/44/EØF af 5. juni 1992 om etablering af ONP-vilkår for faste kredsløb (EFT nr. L 165 af 19.6.1992, s. 27). I henhold til direktivet skal medlemsstaterne sikre, at der som minimum er adgang til to lejede talekvalitetskredsløb og kapaciteter på 64 kbit/s og 2 Mbit/s struktureret og ustruktureret. Derudover skal taksterne for alle lejede kredsløb være omkostningsægte.

Tabel 3 :Pris for lejede kredsløb med høj kapacitet i ECU (pr. 1.1.1994)³⁴⁾

Halvt EU-kredsløb	Udlejning til nærmeste punkt i EU	Udlejning til fjerneste punkt i EU
B	21 793	29 380
DK	17 658	19 865
D	27 889	33 422
GR	26 115	33 174
E	30 192	30 821
F	24 185	31 815
IRL	4 027 ³⁵⁾	30 312
I	27 685	33 769
L	16 739	27 170
NL	18 700	24 933
P	21 117	31 777
UK (BT)	10 041 ³⁶⁾	40 778
UK (MCL)	8 817	23 958
EU	20 461	29 901
Samlet EU-pris³⁷⁾	40 922	59 802
USA	4 601³⁸⁾	6 236

Kilde : Coopers & Lybrand, 1994.

34)Priserne er i ECU pr. måned under en et-års kontrakt. Visse teleoperatører giver rabat ved kontrakter med længere løbetid. Der er ikke medregnet kvantumsrabatordninger, som udbydes af visse teleoperatører.

NB: Taksterne ændres løbende, og man bør derfor henvende sig til de nationale tilsynsmyndigheder, hvis man har brug for præcise priser.

35)Prisen for kredsløb i Irland til Det Forenede Kongerige afhænger af afstanden. Taksten sammensættes af en fast afgift for forbindelsen over kanalen og en afstandsafgift. Prisen er her baseret på en forbindelse fra Dublin.

36)BT's takster til Irland afhænger af afstanden. Prisen her er for en forbindelse fra London til Nefyn, hvor taksten paregnes i Det Forenede Kongerige, dvs. ca. 340 km.

37)Summen af to gennemsnitlige halve EU-kredsløb.

38)Tallene repræsenterer AT&T's takster for et 1.5 Mbit/s kredsløb (T1) fra New York til Washington (320 km) og fra New York til Chicago (1 100 km).

IV. FORVENTEDE FORDELE VED LIBERALISERING

Hvis lovgivningen for adgang til infrastruktur i EU gøres mere lempelig, kan det forventes at medføre en række fordele:

*Man kan afhjælpe de flaskehalsproblemer, der er med adgangen til
højkapacitetsinfrastruktur samt fremme offentlig og privat investering*

En liberalisering af infrastrukturen vil mindske de flaskehalsproblemer, som de europæiske virksomheder i dag står over for, ligesom den vil give et kraftigt skub til de systemer, der foreslås i rapporten *Europa og det globale informationssamfund* inden for områder som f.eks. fjernundervisning, fjernarbejde, trafikstyring og sundhedsvæsen.

Hvis der blev lettere adgang til infrastruktur til de allerede liberaliserede tjenester, ville den private investering stige betydeligt, navnlig i forbindelse med lysledertransmissionskapacitet³⁹⁾, samtidig med at teleorganisationernes investering ville stige som reaktion på udvidelsen af markedet og den øgede trafik via deres net⁴⁰⁾.

*Takststrukturen vil kunne tilpasses hurtigere, så de bliver mere omkostningsægte og
så priserne for lejede kredsløb falder*

Hvis takststrukturen som følge af konkurrencepresset bliver mere omkostningsægte, fremskyndes indførelsen af nyskabende tjenester og systemer, både via jord- og satellitbaserede net. For mobilkommunikation er lavere priser et centralt element, hvis man skal fremskynde overgangen fra de nuværende overpriser til massemarkedspriser, som er en forudsætning for et gennemført personkommunikationsmiljø.

Der kan udbydes nyskabende liberaliserede tjenester og transmissionskapacitet

En yderligere liberalisering vil fremme nyskabelser og eksperimenter. Det vil også stimulere udbuddet af mere avancerede typer infrastruktur, og dermed f.eks. give en hurtigere indførelse af lyslederteknologi, hvilket vil give brugerne maksimal fleksibilitet, ligesom den avancerede netteknologi vil blive indført hurtigere⁴¹⁾.

*Man kan gøre det mere attraktivt allerede nu at anvende eksisterende alternative
telenet og kabelistributionsnet til fremføring af multimediebaserede og interaktive
tjenester til virksomheder og private brugere, og mere attraktivt senere at tage
radiobaseret teknologi i brug*

³⁹⁾I Nordamerika har alternative kapacitetsleverandører investeret betydelige beløb i lyslederbaserede storbynet til brug for større virksomheder.

⁴⁰⁾Det anslås, at investeringen til udbygning af EU's infrastruktur på kort sigt vil udgøre over 3 mia. ECU.

⁴¹⁾Som eksempel kan nævnes Energis i Det Forenede Kongerige, som er i gang med at konstruere et net baseret på Synchronous Digital Hierarchy-systemet, hvilket giver den størst mulige fleksibilitet i anvendelsen af høj båndbreddekapacitet.

Indførelsen af kabeldistributionsnet vil sandsynligvis komme til at gå hurtigere i de lande, hvor der i dag er en ringe dækningsgrad og hvor anvendelsen af nettene til fremføring af teletjenester er underlagt lovbegrænsninger. En liberalisering af infrastrukturen vil også give et skub til ibrugtagningen af radiobaseret teknologi i de tilfælde, hvor dette er en billigere løsning. Med det større udvalg af distributionsmuligheder kan de nye tjenester udbydes billigere, og det vil også medvirke til at sikre, at der i hele EU er adgang til de tjenester, der er underlagt forsyningspligt.

Man kan fremme vækstmulighederne i Europas telesektor

Hvis infrastrukturen bliver liberaliseret i en fart, kommer tjenesteleverandørerne og udstyrsproducenterne sandsynligvis til at nyde godt af en stigende investering i infrastruktur, som vil give virksomhederne et skub fremad - og dermed have en solid beskæftigelsesfremmende virkning - og hjælpe den europæiske industri til i tide at stå klar til at gribe chancen på markeder uden for EU.

Der kan etableres et miljø, der tilgodeser verdensomspændende partnerskaber og strategiske alliancer

Endelig kan man ved at afskaffe restriktionerne for anvendelse af selv- eller tredjepartsejet infrastruktur gøre det lettere at indgå tværeuropæiske og verdensomspændende alliancer, uden at man derved forvrider konkurrencen på hjemmemarkedet. Dermed får Europa et stærkere udgangspunkt i den debat om en verdensomspændende liberalisering af teleområdet, som indgår i de igangværende internationale forhandlinger om samhandel.

V. PRINCIPPET OM FRI ANVENDELSE AF INFRASTRUKTUR TIL TILRÅDIGHEDSSTILLELSE AF LIBERALISEREDE TJENESTER

Selvom teleorganisationerne verden over i stigende grad samarbejder om at stille punkt-til-punkt højhastighedstjenester af bedre kvalitet til rådighed for virksomhederne⁴²), er investeringen i tværeuropæiske infrastrukturer og tjenester utilstrækkelig på grund af ugunstige omsætnings- og lovgivningsforhold.

Som det fastslås i hvidbogen om vækst, konkurrenceevne og beskæftigelse⁴³) har den europæiske teletransmissionsinfrastruktur udviklet sig som en række nationale, geografiske monopoler. Kunder, der vil bruge eller levere tværeuropæiske tjenester, må således benytte et sammensurium af ikke helt interoperable transmissionsnet.

⁴²) Her tænkes på projekter (under ledelse af teleorganisationerne) som f.eks. GEN og METRAN og det avancerede fælleseuropæiske ATM-forsøg, samt verdensomspændende alliancer mellem store europæiske teleorganisationer, som planlægges eller allerede er iværksat.

⁴³) Kommissionens hvidbog om vækst, konkurrenceevne og beskæftigelse. KOM(93) 700.

Den nuværende lovramme hindrer således etableringen af tværeuropæiske net og tjenester, og dermed det indre marked for telekommunikation. Og som sagerne står i dag, kan det ikke sikres, at de avancerede systemer og tjenester, der udvikles som led i EU's forskningsaktiviteter, bliver taget i brug.

Den skelnen, der tidligere har fundet sted mellem tjenester og den underliggende infrastruktur, som anvendes til fremføring af dem, bliver mere og mere kunstig, efterhånden som der opstår et mangfoldigt, liberaliseret telekommunikationsmiljø. Så meget desto mere som "intelligensen" stadig oftere sidder direkte i nettet⁴⁴).

I forbindelse med liberaliserede tjenester indeholder EF-traktatens bestemmelser om fri bevægelighed for tjenester og konkurrencereglerne visse begrænsninger for, hvilke restriktioner der må opstilles for konkurrencen på tilrådighedsstillelse af infrastruktur⁴⁵).

Disse bestemmelser gælder overalt, medmindre det kan påvises, at begrænsningerne for konkurrencebaseret tilrådighedsstillelse af infrastruktur er berettiget på baggrund af en af traktatens undtagelser, f.eks. at det vil undergrave forsyningspligten eller andre områder af generel økonomisk interesse i EU og at der ikke findes andre måder at sikre disse områder på⁴⁶).

44)Hvad angår mobilkommunikation lægges der i gronbogen vægt på den rolle, som intelligente netfunktioner spiller i f.eks. GSM-nettet, og der tegnes et billede af, hvordan brugerne efter 1998, når denne netteknologi er integreret fuldt ud i både fast- og mobilnet, kan få direkte adgang til de tjenester, de ønsker, og ikke blot til adskilte netfunktioner.

45)Disse restriktioner er jf. traktaten særlig bekymringsværdige, hvis mangelen på passende infrastruktur forhindrer eller hæmmer udbud af liberaliserede teletjenester hen over grænserne (f.eks. ved at det ikke kan svare sig at anvende bestemte systemer), f.eks. taletelefoni og datatjenester inden for et multinationalt virksomhedsnet. Det samme gælder, hvis restriktionerne begrænser produktion, salg eller teknisk nyskabelse til skade for tjenesteleverandorerne eller brugerne, hvis restriktionerne giver en operator mulighed for at udvide sin dominerende stilling inden for et marked, hvor operatoren har eksklusive og særlige rettigheder (f.eks. i forbindelse med offentlig taletelefoni) til et tilgrænsende liberaliseret marked, eller hvis restriktionerne uden god grund tvinger tjenesteleverandorer eller brugere til at anvende teleoperatorens infrastruktur til tjenester, som direkte konkurrerer med monopolindehaveren, og der derfor opstår en interessekonflikt, fordi operatoren både udbyder netgrundlaget og de konkurrerende tjenester.

46)På baggrund af lovudviklingen såvel i medlemsstaterne som i EU samt på baggrund af Rådets resolution 94/C48/01 af 7. februar 1994 om principper for et alment teletjenesteudbud er der sket en vis udvikling i, hvordan man i direktiv 90/388/EØF fokuserer på teleoperatørerne som "leverandører af et alment tilgængeligt net". I dag er det forsyningspligten og ikke fremføringsmåden, der kommer i første række. Så efterhånden som man får defineret "det almene tjenesteudbud" mere og mere udtrykkeligt, bliver der også mulighed for at indsnævre monopollet på infrastruktur.

Hvis der ikke eksisterer en sådan berettigelse, bør restriktionerne for valg og anvendelse af den underliggende infrastruktur til fremføring af liberaliserede tjenester omgående ophæves parallelt med ophævelsen af de nuværende restriktioner for konkurrencebaseret tilrådighedsstillelse af selve tjenesterne. Som led i denne proces er der klart behov for omgående tiltag i forbindelse med tjenester, som allerede er liberaliseret, og derfor skal afskaffelsen af restriktioner for anvendelse af selv- eller tredjepartsejet infrastruktur samkøres med tidsplanen for liberalisering af teletjenester pr. 1. januar 1998 (med yderligere overgangsperioder for visse medlemsstater med mindre udviklede net jf. Rådets resolution 93/C213/01).

Det vil derfor dybest set nu være på sin plads, ja ligefrem nødvendigt, at skaffe politisk støtte til princippet om, at man frit kan vælge, hvilken infrastruktur man vil bruge, og at dette princip indarbejdes i det generelle arbejde frem mod målet i 1998.

Derfor bør der opstilles en klar tidsplan med foranstaltninger i to faser. I den første fase bør der hurtigst muligt træffes foranstaltninger i forbindelse med satellitkommunikationstjenester, liberaliserede jordbaserede tjenester og mobilkommunikation.

Hvis der uden tøven træffes foranstaltninger for at ophæve restriktionerne for anvendelse af selv- eller tredjepartsejet infrastruktur - som Parlamentet har opfordret til - vil det åbne betydelige muligheder for telesektoren, uden at teleorganisationernes økonomiske grundlag påvirkes i en sådan grad, at det skader opfyldelsen af forsyningspligten.

Sideløbende hermed skal der påbegyndes en 2. fase, som vedrører liberalisering af infrastruktur til offentlig taletelefoni fra og med 1998. I forbindelse hermed må der etableres en stærk lovsikring, så man i det konkurrencebaserede miljø kan sikre forsyningspligten og andre målsætninger for offentlige tjenester, ikke-diskriminerende og omkostningsægte tilslutningsvilkår, rimelige vilkår for sammenkobling af net, tjenesteinteroperabilitet og lignende krav om beskyttelse af almenhedens interesse i forbindelse med denne sektor.

VI. PROBLEMSTILLINGER I FORBINDELSE MED PROCESSENS TO FASER

1) Første fase

Den første fase omfatter altså en omgående afskaffelse af de tilbageværende begrænsninger for anvendelse af selv- eller tredjepartsejet infrastruktur, som allerede er tilladt i mange medlemsstater - omend i forskellig grad, som omtalt i kapitel II.

I første fase gælder det anvendelse af denne infrastruktur, herunder kabel-tv-net, til fremføring af satellitkommunikationstjenester, mobilkommunikationstjenester og jordbaserede teletjenester, som allerede er liberaliseret, dvs. offentlige ikke-taletelefonitjenester og datatjenester samt taletelefonitjenester og datatjenester inden for virksomhedsnet og lukkede brugergrupper⁴⁷).

Man skal være opmærksom på, at det her kun er sigtet at åbne for adgang til og anvendelse af selv- eller tredjepartsejet infrastruktur, som allerede er tilladt til bestemte formål i medlemsstaterne, f.eks. anvendelse af selvejet infrastruktur - herunder også mikrobølgenet - og anvendelse af tredjepartsejet infrastruktur som f.eks. kabel-tv-net og offentlige forsyningsselskabers net.

Der er foretaget undersøgelser, som viser, at sådanne foranstaltninger kun vil have en ringe, gradvis virkning på teleorganisationernes indtægter, hvis man generelt får etableret den nødvendige lovsikring i løbet af denne første fase, som ikke omfatter tilrådighedsstillelse af taletelefoni via denne type net. Det skal i denne forbindelse bemærkes, at der allerede er direktiver, som foreskriver, at operatørerne skal gøre priserne for deres infrastrukturer (især faste kredsløb) mere omkostningsægte og dermed styrke deres stilling med henblik på priskonkurrence fra alternative leverandører⁴⁸).

47) Virksomhedsnet er som regel net, der er etableret af én organisation, som omfatter flere juridiske personer, f.eks. et selskab og dets filialer eller underafdelinger i andre medlemsstater, som falder ind under de pagældende landes selskabslov.

En lukket brugergruppe er en gruppe personer eller organisationer, som ikke nødvendigvis er økonomisk forbundet, men som hver for sig har varige faglige relationer med et eller flere medlemmer af gruppen, og hvis interne kommunikationsbehov udspringer af disse faglige relationer. Det drejer sig som regel om fælles forretningsaktiviteter, f.eks. pengeoverførsel inden for banksektoren, reservationssystemer for luftfartsselskaber, formidling af information mellem universiteter, som arbejder med fælles forskningsprojekter, genforsikring i forsikringsbranchen, samarbejde mellem biblioteker, designsamarbejdsprojekter og samarbejde mellem forskellige institutioner eller tjenestegrene i internationale organisationer.

Kommissionens direktiv 90/388/EØF af 28. juni 1990 om liberalisering af markedet for teletjenester indeholder bestemmelser om, at Kommissionen skal tage stilling til de enkelte sager og til de definitioner, som medlemsstaterne bruger. Og direktivet omhandler da også offentlige tjenester og ikke lukkede brugergrupper. Derfor må Kommissionen sikre, at medlemsstaternes definitioner af lukkede brugergrupper ikke udelukker taletelefoni mellem brugere, som har forbindelse på den ene eller den anden måde, som gør, at de ikke betragtes som medlemmer af offentligheden (dvs. personer uden forbindelse til eller medlemskab af nogen bestemt gruppe).

48) Undersøgelserne viser, at der i forbindelse med satellitkommunikation kun vil forekomme en ringe virkning på teleorganisationernes indtægter. Satellitmarkedet udgør nemlig mindre end 0,3% af det samlede beløb, der bruges til virksomhedskommunikation, og derfor kan de nuværende teleorganisationer kun komme til at lide et minimalt tab på denne konto.

Hvad angår anvendelse af selv- eller tredjepartsejet infrastruktur til mobilkommunikation (f.eks. opkobling til radio-basisstationer og centraler), ventes der kun en ringe virkning på de nuværende teleoperatorers indtægter, når mobilnetoperatørerne og de nuværende teleoperatorer har indgået aftaler om omkostningsægte tilrådighedsstillelse af faste kredsløb og sammenkobling jf. mobilgronbogen, der har fået kraftig opbakning i samrådsfasen, som nu er ved at være afsluttet. Det bekræftes også af erfaringerne i de medlemsstater, hvor det i dag er tilladt at anvende selvejet infrastruktur.

Hvad angår virksomhedsnet og lukkede brugergrupper, er der - i direktiv 90/388/EØF om liberalisering af markedet for teletjenester og direktiv 90/387/EØF om tilrådighedsstillelse af åbne net - allerede fastlagt bestemmelser om, at adgang til teleorganisationernes infrastruktur skal være omkostningsægte. Dette princip skal medlemsstaterne generelt overholde, og derfor forventes liberaliseringen ikke at medføre de store ændringer i teleorganisationernes markedsstilling inden for dette område.

Den direkte indvirkning på teleorganisationernes indtægter på tilrådighedsstillelse af faste kredsløb kan forventes at være stærkt begrænset, eftersom indtægterne på faste kredsløb udgør under 6,5% af

2) Anden fase

Som led i den anden fase skal der åbnes mulighed for at udbyde ny infrastruktur til liberaliserede tjenester og anvende både den eksisterende og den nye infrastruktur til at udbyde offentlig taletelefoni, når denne tjeneste er liberaliseret. Når der skal udarbejdes sådanne bestemmelser, skal det ske på grundlag af en grundig debat, hvor der i videst muligt omfang tages højde for lovgivningsmæssige, politiske, finansielle og sociale følgevirkninger på globalt plan.

Hermed tænkes f.eks. på følgende områder:

- Der skal opstilles generelle bestemmelser vedrørende etablering og drift af netinfrastruktur

Det er klart, at medlemsstaterne har ret til at styre og planlægge udviklingen inden for netinfrastruktur, men som det fremgår af afsnittene om radioinfrastruktur i grønbogen om mobilkommunikation, kan disse rettigheder efter Kommissionens mening udmærket forenes med EU's målsætninger og konkurrencereglerne⁴⁹).

- Det er en vigtig EU-målsætning, at man opretholder den almene forsyningspligt og andre målsætninger for offentlige tjenester inden for sektoren. Det er ikke nok blot at modvirke en tilbagegang inden for disse områder, de bør også forbedres.

Den primære målsætning for offentlige tjenester inden for området er almen adgang, dvs. at alle har adgang til tjenesterne til en rimelig pris, ligestilling, dvs. at man ikke forskelsbehandles efter hvor man bor, og kontinuitet, dvs. at der til stadighed er adgang til tjenesterne og at de har en given kvalitet. Tilsammen betyder disse målsætninger, at alle brugere skal have adgang til en defineret minimumsservice til en overkommelig pris. Dette princip fremgår også af Rådets resolution af 7. februar 1994 om et alment tjenesteudbud inden for teleområdet og den medfølgende erklæring fra Kommissionen.

teleorganisationernes samlede indtægter. Teleorganisationerne har godt nok store indirekte indtægter i forbindelse med virksomhedskommunikation og lukkede brugergrupper, men det forventes kun, at det bliver en lille del af disse markeder, som der kommer konkurrence på, og derfor vil det kun påvirke de indirekte indtægter i ubetydeligt omfang, fordi teleorganisationerne kan fastholde en meget stærk markedsstilling, efterhånden som de gør deres priser inden for disse områder mere omkostningsægte i henhold til de eksisterende bestemmelser herom.

Der vil således være tale om en begrænset, gradvis virkning, som erfaringen også viser i de medlemsstater, hvor det allerede er tilladt at udbyde alternativ infrastruktur, og i andre dele af verden, f.eks. USA, Canada og Australien. I London centrum, hvor man kunne forvente, at konkurrencen på markedet for virksomhedsnet ville være stærkest, er det indtil nu kun lykkedes en af de største alternative infrastrukturleverandører at få en markedsandel på 1,2% inden for dette område.

⁴⁹I grønbogen om mobil- og personkommunikation opstilles der detaljerede kriterier for bedømmelse af ansøgninger og udstedelse af licenser på grundlag af "ufravigelige krav" som f.eks. netsikkerhed, databeskyttelse og andre krav til offentlige tjenester, såsom tjenestepermanens, -adgang og -kvalitet, ligesom der opstilles betingelser for, hvordan antallet af licenser må begrænses.

Der skal tages stilling til, hvordan man kan sikre balancen i det økonomiske system, så det ikke lider under udbygningen af nettene og det almene tjenesteudbud. Det skal ske i forbindelse med liberaliseringen af den offentlige taletelefoni, som er den vigtigste finansieringskilde for udbygningen af nettene, og nettene kan efter Kommissionens mening først liberaliseres fuldt ud, når der er fundet en tilfredsstillende løsning på dette problem.

- Det skal sikres, at forbrugerne får det fulde udbytte af de større muligheder. Det er vigtigt, at sammenkoblingsmulighederne og interoperabiliteten er i orden, så forbrugerne ikke selv skal kæmpe med et sammensurium af net, som ikke fungerer sammen.
- Når der skal indføres konkurrence inden for det grundlæggende telemarked, skal der i betydelig højere grad end hidtil lægges vægt på informationssamfundets sociale aspekter, f.eks. hvordan liberaliseringen af sektoren kommer til at påvirke beskæftigelsen og arbejdsmiljøet, samt hvilke kulturelle og sproglige aspekter der er.

Arbejdsmarkedets parter skal i højere grad tages med på råd, og der skal udvikles nye uddannelsesmetoder med henblik på udbygningen af informationssamfundet.

- Efterhånden som restriktionerne for adgangen til alternative net bliver afskaffet, skal de gældende restriktioner for de nuværende operatører tages op til revision, og det skal afklares, hvordan konkurrencereglerne finder anvendelse på den nye situation. Hermed tænkes især på samarbejdsaftaler og joint ventures, tilrådighedsstillelse og formidling af tjenester samt sammenkoblingsspørgsmål.
- EU's net kan kun liberaliseres, hvis der også tages højde for den internationale kontekst.

EU kommer til at stå sig bedre i de fremtidige internationale forhandlinger om globale "infobahns", når EU har foregrebet lovarbejdet vedrørende telenet, men det skal også sikres, at der er en tilsvarende adgang til markederne i landene uden for EU.

Derfor drejer anden del af grønbogen sig bl.a. om følgende forhold:

Udstedelse af tilladelser:

Reglerne for udstedelse af tilladelser bliver et af de vigtigste elementer i lovgrund-laget for konkurrencen på infrastruktur. Der skal føres en bred debat om det generelle lovgrundlag for infrastrukturuområdet og om generelle kriterier for udstedelse af tilladelser i forbindelse med infrastruktur fremover, bl.a. regler, der udspringer af hensynet til almenvellet, såsom regler for, hvor teleselskaberne må lægge kabler, hvordan infrastrukturen indgår i by- og landsplanlægningen og hvordan man bedst beskytter miljøet, samt hvordan adgangen til radiofrekvenser skal forvaltes i overensstemmelse med konkurrencereglerne.

Det almene tjenesteudbud:

I forbindelse med infrastrukturliberaliseringen er det vigtigt, at man fortsat sikrer et alment tjenesteudbud. Men det bør heller ikke være noget problem. Erfaringen viser, at man i de lande, hvor teleinfrastrukturen allerede er liberaliseret, har nemmere ved at sikre og udbygge det almene tjenesteudbud, når der er indført konkurrence⁵⁰).

Rådets resolution af 7. februar og den medfølgende kommissionserklæring indeholder en oversigt over, hvordan det er tanken at gå til værks for at sikre det almene tjenesteudbud inden for teleområdet i EU. Denne plan skal dog ændres på baggrund af Rådets mandat til Kommissionen herom⁵¹).

Det skal overvejes, hvordan man bedst sikrer finansieringen af det almene tjenesteudbud og andre målsætninger for offentlige tjenester (f.eks. at sikre en ensartet geografisk udvikling i samtlige medlemsstater) og samtidig overholder konkurrencereglerne. Det kan ske som led i de tilslutningsregler, der skal opstilles, hvor man f.eks. kan lade det indgå i bestemmelserne om priser for adgang til og anvendelse af abonnentkredsløbet. Også her er det vigtigt at tilgodese yderområderne, hvor nettene ikke er så omfattende.

Sammenkobling:

50)OECD har for nylig foretaget undersøgelser, hvoraf det fremgår, at det almene tjenesteudbud generelt er blevet styrket i de lande, der har åbnet for konkurrence på infrastrukturuområdet.

51)I Rådets resolution 94/C48/01 opfordres Kommissionen til at foretage undersøgelser og føre samråd - navnlig med de nationale tilsynsmyndigheder - om problemer i forbindelse med fastlæggelse af et alment tjenesteudbud og finansieringen heraf, og tage højde for behovene i EU's yderområder, hvor nettene ikke er så omfattende. Se Rådets resolution 94/C48/01 af 7. februar 1994 om et alment tjenesteudbud inden for telesektoren (EFT nr. C 48 af 16.2.1994, s. 1).

I den medfølgende kommissionserklæring fastslås det, at et alment tjenesteudbud for nærværende betragtes som sammensat af en række grundelementer, tillægselementer (avancerede funktioner), faste kredsløb og anbefalede funktioner. Grundelementerne er bl.a.: tilrådighedsstillelse af det grundlæggende telenet og taletelefoni, en veldefineret tjenestekvalitet og prispolitik, offentliggørelse af oplysninger om tjenesterne, mæglingsprocedurer for forbrugerne, telefonbøger, telefonistekspedition og oplysningstjenester, offentlige betalingstelefoner, mulighed for nodopkald samt særlige vilkår for ældre og handicappede. Tillægselementerne har at gøre med avancerede funktioner som f.eks. udspecificeret fakturering og opkald med DTMF-systemet ("touch tone"). De anbefalede funktioner omfatter bl.a. tilrådighedsstillelse af tjenesteintegrerede digitalnet og avancerede datatjenester.

I Rådets resolution opfordres der til i forbindelse med etableringen og udbygningen af det almene tjenesteudbud at være særlig opmærksom på de særlige behov i EU's yderområder, hvor nettene ikke er så omfattende (hvis der overhovedet er nogen) og tilpasse begrebet "alment tjenesteudbud", efterhånden som teknikken, markedet og brugerne's behov ændrer sig.

Arbejdet inden for dette område bør afspejle de nye principper for sammenkobling, som konkurrencereglerne og nyvurderingen af ONP-vilkårene vil medføre. Disse nye principper for sammenkobling skal sikre, at nettene kan sammenkobles og tjenesterne fungere sammen på ikke-diskriminerende vilkår, at taksterne bliver omkostningsægte og at de væsentlige krav opfyldes (f.eks. driftssikkerhed og datasikkerhed i nettet).

De forslag, der skal fremlægges inden 1. januar 1996 som led i forarbejdet til en fuld liberalisering af offentlig taletelefoni, bør - som foreslået i Rådets resolution af 22. juli 1993 om forholdene inden for telekommunikationssektoren og behovet for yderligere udvikling på telekommunikationsmarkedet - også omfatte en nyvurdering af sammenkoblingsprincipperne.

Konkurrencemiljøet:

Det skal sikres, at der kommer til at gælde ligelige konkurrencevilkår for de nye tjenester og net, når man afskaffer de eksisterende restriktioner. I denne forbindelse kan en fuld implementering af konkurrencereglerne være med til at forhindre urimelig forretningsførelse og misbrug af dominerende markedsstillinger, samtidig med at der bliver større sikkerhed i forbindelse med samarbejdsprojekter om tilrådgivningsstillelse og formidling af tjenester. Der skal opstilles passende bestemmelser for at sikre åbenhed i forvaltningen.

Den internationale dimension:

Parallelt med EU's generelle handelspolitik skal der også tages højde for, hvordan man som led i den interne liberalisering skal stille sig til ikke-EU-operatørernes adgang til EU-markedet for at sikre en reel og sammenlignelig markedsadgang. Hermed tænkes først og fremmest på de igangværende forhandlinger i Verdenshandelsorganisationen vedrørende den såkaldte "grundlæggende telekommunikation".

Socialområdet og beskæftigelsen:

Det er vigtigt at sikre, at de muligheder, informations- og kommunikationsteknologien giver for at forbedre de europæiske borgers livskvalitet og arbejdsmiljø, udnyttes fuldt ud, og at man imødegår eventuelle problemer. Som led i opfølgningen af hvidbogen om vækst, konkurrenceevne og beskæftigelse beskæftiger Kommissionen sig indgående med disse aspekter og med, hvilke betingelser der skal opstilles for at sikre, at den nye teknik og de nye muligheder for at fremme beskæftigelsen udnyttes optimalt. Derfor skal der også opstilles retningslinjer med henblik på at lette den økonomiske og sociale omstilling.

Der skal også gennemføres forskellige undersøgelser om informationssamfundets indflydelse på beskæftigelsen. En af dem skal dreje sig om informationssamfundets følgevirkninger og fordele for den regionale, økonomiske og sociale samhørighed. Kommissionen ser frem til at høre en udtalelse fra gruppen af højtstående eksperter (jf. handlingsplanen *Europa på vej mod informationssamfundet*) om, hvilke problemer der hurtigst muligt skal gribes ind over for, og om, hvordan det bør foregå. Kommissionen ser også frem til at se, hvad man når frem til ved det store seminar om informationssamfundets sociale og samfundsmæssige aspekter, som skal afholdes i 1995.

Beslægtede områder:

Når lovprincipperne skal udarbejdes, skal der også tages højde for EU-politikken inden for beslægtede områder, såsom det audiovisuelle område⁵²⁾ i forbindelse med indholdet af tjenesterne, databeskyttelse og kommunikationshemmelighed⁵³⁾ og intellektuel ejendomsret⁵⁴⁾ samt beskyttelse af forbrugernes økonomiske interesser. Ved udarbejdelsen skal man holde sig for øje, at der som led i den overordnede proces allerede er fastlagt regler for f.eks. indholdet af tjenesterne. Så kan EU-politikken vedrørende infrastrukturliberalisering danne det konsekvente grundlag, som Kommissionen efterlyste i sin handlingsplan om *Europa på vej mod informationssamfundet*.

Ligesom det gælder i forbindelse med EU-politikken for det indre marked skal man også holde sig for øje, at tele- og medievirksomhed i større og større omfang overlapper hinanden, for så vidt følgerne af det har relevans for infrastrukturliberaliseringen. På denne baggrund skal der tages stilling til de punkter, som berøres i Kommissionens meddelelse om Europa på vej mod informationssamfundet. Det drejer sig f.eks. om den meddelelse, som Kommissionen for nylig vedtog om mediemangfoldighed og sammenlægning, den planlagte grønbog om intellektuel ejendomsret samt, hvad angår indholdet af tjenesterne, opfølgningen af grønbogen om det audio-visuelle område.

52) Grønbog om strategiske muligheder for at styrke programindustrien i forlængelse af Den Europæiske Unions audiovisuelle politik (KOM(94) 96 endelig udg.).

Rådets direktiv 89/552/EØF om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-radiospredningsvirksomhed.

53) Forslag til radsdirektiv om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (KOM(92) 422 endelig udg. - SYN 287, EFT nr. 277 af 15.11.1990) og ændret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om beskyttelse af personoplysninger og kommunikationshemmeligheden i forbindelse med digitale telenet, herunder det tjenesteintegrerede digitalnet (ISDN) og digitale mobilnet (KOM(94) 128 endelig udg. - COD 288 af 13.6.1994).

54) Ændret forslag til radsdirektiv om retlig beskyttelse af databaser (KOM(93) 464 endelig udg. - SYN 393, EFT nr. C 308 af 15.11.1993, s. 1). Kommissionen meddeler i handlingsplanen om Europa på vej mod informationssamfundet, at det planlægges at offentliggøre en grønbog om intellektuel ejendomsret i informationssamfundet i begyndelsen af 1995.

Når bestemmelserne skal udarbejdes, skal der især tages hensyn til de særlige forhold i EU's randområder, hvor nettene er små eller ikke særlig avancerede.

VII. FORSLAG TIL FORANSTALTNINGER

Hvis man gennemfører det foreslåede overordnede princip og den foreslåede tottrins-proces, kan man på EU-plan gribe nedennævnte områder an som omhandlet i det følgende.

Direktiv 90/388/EØF om liberalisering af markedet for teletjenester åbner for konkurrence⁵⁵⁾ på udbud af alle typer teletjenester, undtagen for fire tjenesteområder⁵⁶⁾:

- Satellittjenester⁵⁷⁾
- Mobiltelefoni og personsøgetjenester⁵⁸⁾

55) I henhold til direktiv 90/388/EØF skal medlemsstaterne afskaffe alle eksklusive og særlige rettigheder for udbud af teletjenester, undtagen taletelefoni (og visse andre tjenester, som udtrykkeligt er undtaget fra direktivet) og træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at alle operatører har ret til at udbyde sådanne tjenester. Det specificeres også i direktivet, hvilke begrænsninger og særlige rettigheder medlemsstaterne må foreskrive (så længe de ikke medfører monopoler eller særlige rettigheder), f.eks. i form af licensvilkår for tjenesteleverandører, der udbyder liberaliserede tjenester.

Tjenstedirektivet indgik i en verdensomspændende aftale, som blev sluttet i december 1989, hvor Kommissionen jf. traktaten forpligtede sig til at sikre, at traktatens regler via tjenstedirektivet kommer til at gælde for hele telesektoren, parallelt med at Rådet vedtog direktiv 90/387/EØF (ONP-rammedirektivet).

EF-Domstolen har godkendt princippet i direktiv 90/388/EØF og anvendelsen af artikel 90 som middel til at gøre medlemsstaterne klart, hvilke forpligtelser de har i henhold til traktaten (EF-Domstolens dom af 17. november 1991, forenede sager C-271, 281, 289/90).

56) Direktivet omfatter heller ikke telex. Men det står efterhånden klart, at denne kommunikationsform snart vil være en saga blot, fordi man i stadig højere grad anvender fax og lignende.

57) Satellitkommunikationsnet: der opfordres i Rådets resolution 92/C8/01 til, at de principper, der gælder for telekommunikationspolitikken (især vedrørende liberalisering og harmonisering) udvides til satellitsektoren. Denne politik er nu gennemført, ved at Kommissionen har vedtaget et direktiv (efter fremlæggelse for Rådet og Europa-Parlamentet) om ændring af tjenstedirektivet jf. artikel 90, så det også omfatter satellitkommunikationstjenester.

58) Mobilkommunikation: Kommissionen har gjort de medlemsstater, hvor der er monopoler på GSM-tjenester, opmærksom på konkurrencereglerne. I gronbogen om en fælles strategi for mobil- og personkommunikation i Den Europæiske Union (KOM(94) 145 endelig udg. af 27.4.1994) foreslås det at udvide tjenstedirektivet, så det også omfatter mobilkommunikationstjenester. Kommissionen har gennemført en bred høring om forslagene i gronbogen og fremlægger inden længe en rapport om, hvad man er nået frem til.

- Offentlig radio-/tv-transmission⁵⁹⁾

- Offentlig taletelefoni⁶⁰⁾.

Direktivet omhandler ikke anvendelse af alternative infrastrukturer og kabel-tv-net til fremføring af liberaliserede tjenester. Som direktivet nu er udformet, foreskriver det kun, at medlemsstaterne afskaffer restriktionerne for anvendelse af én infrastrukturkilde, nemlig lejede kredsløb, som stilles til rådighed af teleoperatørerne til fremføring af liberaliserede tjenester.

Når undtagelserne fra tjenesteliberaliseringen ophæves i løbet af perioden frem til 1. januar 1998 (med yderligere overgangsperioder for visse medlemsstater jf. Rådets resolution 93/C213/01), må der som led i den foreslåede tottrins-proces tages stilling til de nuværende regler om at infrastruktur kun må stilles til rådighed af én bestemt leverandør, nemlig teleoperatøren.

Det er sigtet at få gennemført princippet om, at man frit kan vælge den underliggende infrastruktur til fremføring af disse tjenester, når de åbnes for konkurrence.

Når dette princip indføres, bør infrastrukturliberaliseringen også falde ind under tidsplanen for liberalisering af teletjenester, såvel de tjenester, som allerede er åbnet for konkurrence (også satellit- og mobilkommunikation) og offentlig taletelefoni fra 1. januar 1998, hvis man vel at mærke får etableret den nødvendige lovsikring inden da som omhandlet i kapitel VI.

Ved hjælp af den foreslåede tottrins-proces kan man således afskaffe restriktionerne for anvendelse af selv- eller tredjepartsejet infrastruktur, som i medlemsstaterne er godkendt til følgende formål:

1. Fremføring af satellitkommunikationstjenester⁶¹⁾.

⁵⁹⁾Offentlig radio-/tv-transmission: falder stadig uden for direktiv 90/388/EØF.

⁶⁰⁾Offentlig taletelefoni: der opfordres i Rådets resolution 93/C213/01 til at liberalisere denne tjeneste pr. 1. januar 1998, og Kommissionen opfordres til inden 1. januar 1996 at fremlægge de nødvendige lovforslag. Det gælder også de nødvendige tilpasninger af direktiv 90/388/EØF.

⁶¹⁾I henhold til Kommissionens direktiv af 13. oktober 1994 om ændring af direktiv 88/301/EØF (teleterminaludstyr) og 90/3888/EØF (teletjenester) med henblik på satellitkommunikationssektoren. Medlemsstaterne skal inden for 9 måneder meddele, hvilke foranstaltninger der er truffet for at gennemføre direktivet. Medlemsstater med små eller ikke særlig avancerede net kan anmode om en overgangsperiode frem til 1. januar 1996.

2. Tiltrådighedsstillelse af alle typer jordbaserede teletjenester, som allerede er liberaliserede (herunder også anvendelse af kabel-tv-infrastruktur til dette formål).

Dette gælder taletelefoni og datatjenester til virksomhedsnet og lukkede brugergrupper samt alle andre offentlige teletjenester end taletelefoni.

3. Tiltrådighedsstillelse af forbindelser, også mikrobølgeforbindelser, inden for mobilnet med henblik på fremføring af mobilkommunikation.

Hvis der træffes foranstaltninger inden for disse områder, kan man fjerne nogle alvorlige hindringer for udbuddet af de tjenester, som er åbne for konkurrence, hvilket vil effektivisere de EU-liberaliseringstiltag, der allerede er truffet.

Det vil desuden medføre store økonomiske fordele og effektivitetsforbedringer for operatørerne, tjenesteleverandørerne og brugerne samt den europæiske økonomi under ét, uden at det vil påvirke teleorganisationernes økonomiske grundlag i en sådan grad, at det kan skade det almene tjenesteudbud eller andre krav til offentlige tjenester i de enkelte medlemsstater. Dermed kan man fremskynde etableringen af et omkostningsægte infrastrukturmiljø for liberaliserede tjenester, især inden for faste kredsløb, som er en forudsætning herfor.

Inden for hvert enkelt af ovennævnte områder er der allerede truffet forskellige tiltag, hvormed foranstaltningerne kan konsolideres som led i den globale udvikling henimod en liberalisering af infrastrukturuområdet.

I Rådets resolution 92/C8/01 opfordres Kommissionen til at fremlægge forslag, som giver mulighed for at etablere et fælles marked for satellitkommunikationstjenester og -udstyr. Satellitdirektivet udvider jf. artikel 90 det såkaldte terminaludstyrsdirektiv og teletjenestedirektivet (88/301/EØF og 90/388/EØF), så de også omfatter satellitterminaludstyr og -tjenester.

Inden for alternative infrastrukturer og kabel-tv-net er der foretaget to undersøgelser vedrørende virkningerne af en liberalisering af disse områder. Begge undersøgelserne viser, at det kan lade sig gøre at liberalisere området uden at skade det almene tjenesteudbud.

Her skal der også gøres opmærksom på, at priserne for infrastrukturen under alle omstændigheder skal gøres omkostningsægte i overensstemmelse med EU-lovgivningen, og at teleoperatørerne derfor må indstille sig på at blive mere konkurrencedygtige, hvis de skal kunne fastholde en stærk markedsstilling.

Det fremgår tydeligt af grønbogen om mobil- og personkommunikation, at der bør åbnes for anvendelse af selv- eller tredjepartsejet infrastruktur i forbindelse med mobilkommunikationsnet, så mobiloperatørerne selv får kontrol over omkostningsstrukturen i nettene.

Derfor vil det nu være hensigtsmæssigt at udarbejde de nødvendige ændringer af direktiv 90/388/EØF for at afskaffe de eksisterende restriktioner inden for de tre områder, der omtales herover.

Hvad angår liberalisering af infrastruktur til offentlig taletelefoni pr. 1. januar 1998 vil der som nævnt i det foregående efter al sandsynlighed være behov for en vis lovsikring vedrørende udbud og anvendelse af infrastruktur som omhandlet i kapitel VI. Det handler anden del af grønbogen om.

VIII.KONKLUSION

Ved Korfu-mødet bifaldt man opfordringen om, at liberaliseringen af EU's teleområde blev gennemført noget hurtigere. Det opfattes nemlig som et nøgleelement til fremme af det europæiske erhvervslivs vækst og konkurrenceevne. Til gengæld opfordrede Det Europæiske Råd til, at man etablerede et klart og konsekvent lovgrundlag for telesektoren. Nu hvor der allerede er opstillet en fast dato for liberaliseringen af taletelefoni som basistjeneste og hvor der er igangsat en aktiv debat om fremtidens mobil- og personkommunikation, skal der træffes enighed om, hvilke regler der skal gælde for tilrådighedsstillelse af infrastruktur, så der ikke blokeres for den liberaliseringsproces, som der er truffet enighed om. Det må være et af de første skridt i virkeliggørelsen af det globale informationssamfund.

Ifølge Bangemann-rapporten er en af de vigtigste hindringer for, at erhvervslivet kan udnytte avanceret kommunikationsteknologi og nyskabende systemer, at der ikke er adgang til teletransmissionsinfrastrukturer med høj kapacitet til priser, som giver de toneangivende brugere mulighed for at være med. I Kommissionens handlingsplan "Europa på vej mod informationssamfundet" betragtes det som meget vigtigt, at der bliver truffet tiltag for at liberalisere infrastrukturuområdet.

Derfor vil det nu være på sin plads at grundfæste princippet om at liberalisere infrastrukturene parallelt med tjenesterne som led i arbejdet frem mod 1998, så sektoren i sikker forvisning herom kan planlægge sine investeringer og strategier.

Det forudsætter også, at der hurtigst muligt som første trin vedtages regler for anvendelse af selv- eller tredjepartsejet infrastruktur, herunder også kabel-tv-net, til satellitkommunikationstjenester, virksomhedsnet, lukkede brugergrupper og mobilkommunikation jf. de målsætninger, Europa-Parlamentet har opstillet. I anden fase skal infrastrukturen liberaliseres fuldt ud inden 1. januar 1998, på betingelse af, at der opstilles en passende lovsikring og overgangsperioder for visse medlemsstater jf. Rådets resolution 93/C213/01.

Dermed kan der opstilles en **tidsplan** i to faser (se bilaget).

Samtlige medlemsstater tillader i dag i større eller mindre grad, at der etableres og anvendes parallelle kommunikationsinfrastrukturer til særlige formål. Hvis der ikke bliver taget skridt til at afskaffe de eksisterende restriktioner for en mere generel anvendelse af de tilrådighedstående infrastrukturer, vil det ikke blot medføre, at man ser gennem fingre med, at traktatens bestemmelser ikke opfyldes, men også, at de eksisterende infrastrukturer ikke udnyttes fuldt ud.

Og hvis der ikke træffes sådanne foranstaltninger, betyder det også, at en af de vigtigste forudsætninger i rapporten *Europa og det globale informationssamfund* ikke bliver virkeliggjort, nemlig at der etableres sådanne vilkår, at man kan mobilisere den nødvendige offentlige og private investering i ny teknologi, som er en forudsætning for væksten, konkurrenceevnen og beskæftigelsen.

Derfor fremlægger Kommissionen hermed første del af grønbogen om liberalisering af teleinfrastruktur og kabel-tv-net for Rådet og Europa-Parlamentet. I denne første del foreslås:

- et generelt princip: når en teletjeneste allerede er liberaliseret, bør der være mulighed for frit at vælge den underliggende infrastruktur, som anvendes til fremføring af tjenesten - det kræver dog, at der som omhandlet herunder opstilles en vis lovsikring;
- en totrins-proces: I første fase afskaffes på EU-plan restriktionerne for alternative infrastrukturer, herunder også kabel-tv-net, til fremføring af satellitkommunikation, mobilkommunikation og liberaliserede jordbaserede tjenester; i anden fase liberaliseres infrastrukturene parallelt med resten af teleområdet som led i arbejdet frem mod 1. januar 1998, hvor offentlig taletelefoni skal være fuldt liberaliseret (omend der i henhold til Rådets resolution 93/C213/01 gælder yderligere overgangsperioder for visse medlemsstater med små eller ikke særlig avancerede net).

Kommissionen har til hensigt inden 1. januar 1996 at fremlægge anden del af grønbogen, som skal dreje sig om den lovsikring, der er nødvendig i forbindelse med andet trin, hvor det er tanken, at liberaliseringen af infrastrukturen principielt skal foregå parallelt med liberaliseringen af offentlig taletelefoni.

Grønbogens anden del kommer f.eks. til at omhandle følgende forhold:

- der skal opstilles kriterier for udstedelse af tilladelser i forbindelse med infrastruktur fremover, bl.a. regler om begrænsning af antallet af godkendte operatører med begrundelse i hensynet til almenvellet i overensstemmelse med EU-reglerne, især konkurrencereglerne, samt regler for, hvor teleselskaberne må lægge kabler og hvordan infrastrukturen indgår i by- og landsplanlægningen
- det er af stor vigtighed for EU's telesektor, at det almene tjenesteudbud bevares og udbygges, og at det sikres, at man tilgodeser andre målsætninger for offentlige tjenester; derudover skal infrastrukturliberaliseringens økonomiske virkninger bedømmes og der skal opstilles foranstaltninger til sikring af forbrugernes interesser
- der skal etableres sammenkobbingsregler, som egner sig til et konkurrencebaseret miljø, og om nødvendigt bestemmelser til sikring af rimelige konkurrencevilkår mellem de forskellige net
- de gældende restriktioner for de "etablerede" teleorganisationer skal tages op til revision, og det skal afklares, hvordan konkurrencereglerne finder anvendelse på området
- det skal sikres, at EU-virksomhederne reelt får samme adgang til markederne uden for EU, som disse landes virksomheder får til EU-markedet
- den sociale dimension og beskæftigelsesområdet er også vigtigt
- telekommunikation og radio-/tv-transmission overlapper i stigende grad hinanden, og det er en forudsætning for, at der kan etableres multimedietjenester og for, at man kan bevare og styrke konkurrencen inden for tele- og mediesektoren

Når disse bestemmelser skal udarbejdes, skal der også tages hensyn til almenhedens interesse, f.eks. miljøhensyn, samt de særlige forhold i EU's randområder, hvor nettene er små eller ikke særlig avancerede.

Kommissionen ser frem til en bred debat på baggrund af grønbogen. Samtidig har Kommissionen tænkt sig at træffe de nødvendige foranstaltninger for at få gennemført første fase så hurtigt som muligt, da det haster med at få afhjulpet flaskehalsproblemerne i forbindelse med tilrådighedsstillelse af alternative netinfrastrukturer. Hermed tænkes først og fremmest på satellitkommunikation, mobilkommunikation og liberaliserede jordbaserede teletjenester (også via kabel-tv-net).

BILAG

Tidsplan for liberalisering af teletjenester og -infrastruktur

Tjenester	Infrastrukturer		
	Liberalisering af tjenester	Foreslået dato for afskaffelse af begrænsninger for anvendelse af eksisterende alternativ infrastruktur ⁶²⁾ (også kabel-tv-net)	Fuld liberalisering af ny teleinfrastruktur (herunder også udstedelse af tilladelser til nye infrastrukturleverandører)
ører) ⁶³⁾ Datatjenester og ikke-taletelefonitjenester	har været gennemført siden 1990 ⁶⁴⁾	1995	1998
Taletelefoni til virksomhedsnet og lukkede brugergrupper	har været gennemført siden 1990 ⁶⁵⁾	1995	1998
Satellitkommunikation	har været gennemført siden 1994 ⁶⁶⁾	1.7.1995 1.1.1996	1998
Mobilkommunikation	er ved at blive gennemført ⁶⁷⁾	1995	1998
Offentlig taletelefoni	pr. 1. januar 1998 ²⁾		1998

62) Enhver type infrastruktur, som er tilladt i medlemsstaten og som drives af andre end den nuværende "etablerede" teleoperatør.

63) I Rådets resolution 93/C213/01 fastlægges en yderligere overgangsperiode indtil 1. januar 2003 for de medlemsstater, hvor netudbygningen ikke er så langt fremme (Spanien, Irland, Grækenland og Portugal) samt indtil 1. januar 2000 for Luxembourg. Spanien har imidlertid siden meddelt, at man ikke har til hensigt at benytte sig af overgangsperioden.

64) Kommissionens direktiv 90/388/EØF indeholder bestemmelser om liberalisering af alle jordbaserede teletjenester undtagen offentlig taletelefoni. Simpelt videresalg af pakkekoblede datatjenester har været tilladt siden 1. januar 1993.

65) Kommissionens direktiv 90/388/EØF indeholder bestemmelser om liberalisering af alle jordbaserede teletjenester undtagen offentlig taletelefoni.

66) Satellitkommunikation er liberaliseret ved Kommissionens direktiv 94/.../EØF af 14. oktober 1994. Medlemsstaterne skal inden 20. juli 1995 meddele, hvilke foranstaltninger de træffer for at gennemføre direktivet. Der er mulighed for overgangsperioder frem til 1. januar 1996 for de medlemsstater, hvor netudbygningen ikke er så langt fremme.

67) Monopolerne på mobilkommunikation er blevet eller er ved at blive afskaffet i medlemsstaterne. Kommissionen er i gang med at udarbejde en meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om høringsfasen i forbindelse med grønbogen om mobil- og personkommunikation (denne meddelelse fremlægges inden for kort tid), som skal munde ud i en fuld liberalisering af mobilkommunikationssektoren.

ISSN 0254-1459

KOM(94) 440 endelig udg.

DOKUMENTER

DA

10 15

Katalognummer : CB-CO-94-501-DA-C

ISBN 92-77-81584-1

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer
L-2985 Luxembourg